

1) Skriv
Kouebergs & Kuppuds
Krištofta 1933

3832

W. J. Hanlon
Krištofta
Ber. Densanne

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Marann.

1

Våra gamla fäder och förfäder talade om ett
mystiskt väsen som kallades marann, det tro-
des att det red på hästar kor och även men-
niskor, i min barndom eller tidigaste ungdom
såg jag ett brunt bra sto med yvig halsman
som var snodt och sammanflätat om vartan-
nat så det kunde ej kammas upp, utan fick
först med mycket besvär plockas i sär, det tro-
des att det var marann som flätat det, jag minns
att jag såg någonstädes en rätt stor träkam
med ett avlångt hål över pinnarna att stieka
fingrar^{na} i att kammas upp man med.

I min tidigaste ungdom såg jag i ett s.k. småbruk-
re hem ett kostall (som i den tiden kallades manset)
två utmärklade kor som ej kunde trivas hur my-
cket ägaren än pyslade med dem, så trodes det att
det var marann som red dem.

2) Kristofte, K.

3832

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Det var kanske tuberkulos en sjukdom som folk
ej kände till på den tiden, och så trode de att
maran gick på folk i sängen under natten och som
morgonen låg i en halvslummer och kunde ej vak-
na förän de blevo tilltade med sitt namn, om gvit-
då de gick till sängs skulle de sätta skorna som de använt
om dagen med tärpettarna utåt från sängen så vur-
de fredade för maran då den ej kunde komma dit.
maran syntes alldrig, men så var det något som kal-
lades varulven som det trodes folk kunde få se.
den liknade en stor svartlurvig hund med två
framben men endast ett bakben mitt under bak-
delen, det trodes att den hade någon slags gemenskap
med maran. Min maka som gått bort för cirka 6 år
sen, hade en mormor, som på sin tid kunde tala om
sådant gammalt skrock såsom bäckhästen och lyckte-
mannen som följde nattvandrare med ett vest avstånd från
sidan med ljus i

Skriv endast på denna sida! Lycktan

Jag såg i Sk. Dagbladet den 9 december, av Doget v. Lydow
uttalar sig om sommarens arbetet och vissa önskemål.
så beslöt jag att dra mitt lilla strå till stacken, att
beskriva en gammal gård i byn Eskatorp Härröfs
sakens ägaren är en cirka 80 års man en anförvant
till mig, vära (hustrun var systers) så jag besöker den
gården ofta, den innehåller ej mer än 13 tunnland
och likväl är det en kringbyggd gård med 4 längor
Stall och bostadshus är moderniserade för rätt så länge
sen med att bjelkarna som läg på stolparna lagts
upp på lejden, varav rummen höjdes cirka ett foto
dessa förinnan var det så lågt att nättopp en man
kunde gå rak under dem bjelkarna, varför de byggde
underdet så lågt var väl dels för att spara, dels för att
hålla värmen så långt nere som möjligt, men så är
takstolen som är halmtäcket en gammal hög och är drögg
att underhålla på alla de 4 längorna.

Rönnebergs
hd.

4) Ladulängarna äro i sitt ursprungliga skick med korsvirke och lerväggar, fotträdet ligger jämt med jorden men har börjat att rutna, så att väggarna ändrat sitt lodrätta läge, der synes ännu på ett par ställe de s. k. rammerste telen ||||. \. som blev märkta då de byggdes som jag förut berättat, det är en eller annan bjelke att hålla väggarna i sitt läge, och så ett par lämmar att öppna för att kasta in sådem på utsidan, samt ett par dörrar på insidan i gården; inkörsporten ^{är} på den ~~stena~~ Längard är så låg, att man kan ej sitta i sätet på en liten vagn så man får lägga ^{sig} på knä i den då man kör in.

Nuvarande egarens far berättar för mig att denna gård som ligger något avsides, hade ägts av hans far och fäfar, och troligen av samma ^{släkt} ^{family} generation sen en skiftet, utom sått levde de på inkörska produkter, till större delen av vad detta lilla ställe kunde avkastat.

5) Skåne
Åmnebuget ö. Luggvads lida
Kvistessa om 3832
1933 ungdom

uppt. av J. Hansson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Marknader

5

I min tidigaste på 1860-50 talet var det 3 eller
4 stormarknader i Landskrona med ganska stor
kreaturshandel, den största var sommarmark-
naden, det var innan järnvägarna kom till, då det
var torgdagar i stadsjans samhällena här och där, och så
blev stadernas stormarknaders saga att,

Dagen innan sommarmarknaden i Landskrona
kom det långa rader gåingar från de olika socknarna
i göinge härad, på vägen mellan Wallåkra och
Landskrona drivande med sina små stutar (oxar)
med varjelsvanda sljidalster, såsom tåkstegar
större och mindre laggkärl mjölkbyttur mutäskor
suarvade smärastkar sädesstroffer m.m., de hade
tjärebeampelen hängande under vagnen med tjära
i att smöja axlarna med då de började gnista, de
betade stutarna på vägkanterna under färdem
en eller annan hade en ko i stället för den ene

stuten så de hade litet mjölke till sin torrokapning
under färdem, de hade en hökass liknande fisker-
garv, men mycket större masker så stutarna kunde
äta av dem förutur att öppnas markens dagern,
Så passade folket på i orten der de drev frum och
och handlade av dem såskildt pottastea (pödstea)
att bygga tvätt med i stället för sodar som ej
funs i den tiden

Jag har just nu träffat min 81 åriga syster, som minns
att våra föräldrar tatta tulu om att det var en
sjelospinning som var begravd i renen mel-
kan Kvistofta och Glumslöfs socknar, detta för
att ej tillhåra någon av socknarna, de fingo ej
begravas i rigd jord, sen derefter var folket så
räddar att gå i närheten der långt efter
i synnerhet barnen